

The LED Weekly

Volume 18, No. 8 November 22, 1998

P.O. Box 71071 Sunnyvale, CA. 94086 USA

voviled@ix.netcom.com

Tờ báo hằng tuần ĐIỀN KHÍ PHÂN GIẢI dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

LỜI MỞ ĐẦU

Thăm thía quá bạn ơi!

Lời cao ý đẹp vui hòa
Thành tâm nhận được món quà thương yêu
Trần đầy nguyên lý thật siêu
Tâm ta tu tiến ta đi tiến chung
Khai thông trí tuệ mỗi vùng
Tình thương đạo đức vô cùng thâm sâu
Cần khôn vũ trụ kết tâu
Chơn tâm thức giác nhiệm màu khai minh
Thực hành khai triển hành trình
Chơn tâm thức giác chính mình tự tu.

Lương Sĩ Hằng

THƯ' NGỎ

SẮC DỤC

Sắc dục hương tình quyến rũ ai
Người tu thanh tịnh tiền thân hoài
Ai mưu phá hoại tâm không động
Sắc dục hương tình quyến rũ ai ?

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám từ 25-9-98 đến 1-10-98

Copyright (C) 1998 by Lương Sĩ Hằng & VoViLED. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám.

Ước mong các bạn thực hành đứng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

1. Nghiệp lực do đâu tạo thành ?
2. Chúng sanh đều khổ tại sao ?
3. Làm người quá khổ làm sao tiến ?
4. Làm người cầu trúc từ siêu nhiên mà hình thành từ đâu đến đâu ?
5. Khổ hạnh tu hành có ích chi ?
6. Tình Trời quyến luyến do đâu hình thành ?
7. Siêu văn minh là sao ?

Las Vegas, 25/09/98 2 : 50 AM

Hỏi: *Nghiệp lực do đâu tạo thành ?*

Đáp: Thừa nghiệp lực do tập quán gây nên, chiều hướng phát triển của sự tham muốn.

Kệ :

Duyên lành thích hợp tạo gây nên

Nghiệp lực cuốn lôi ý khó quên

Dứt khoát không thành tâm biến loạn

Khó tu khó tiến khó quy nền.

Las Vegas, 26/09/98 3 : 20 AM

Hỏi: *Chúng sanh đều khổ tại sao ?*

Đáp: Thừa chúng sanh đều khổ như nhau, tại vì chưa hiểu lấy chính họ, lúc nào cũng muốn biết chuyện người khác, mà không biết chính mình, từ đâu đến và sẽ về đâu ? Lúc nào cũng lo lắng, chạy theo những chuyện không cần thiết.

Kệ :

Hướng ngoài tạo động khó quy y

Học hỏi không ngừng tự xét suy

Đen bạc tình đời gieo ác ý

Tự mình phải sửa mới quy y.

Las Vegas, 27/09/98 2 : 40 AM

Hỏi: *Làm người quá khổ làm sao tiến ?*

Đáp: Thừa làm người quá khổ chỉ có tu và tự tháo gỡ nghiệp duyên, nhiên hậu mới thoát tục, dứt khoát rời khỏi chốn trầm luân đau khổ !

Kệ :

Hồn tu tiến hóa khỏi thân mờ

Dứt khoát thanh tâm tự tiến vô

Đời đạo song hành tâm quý đạo

Bình tâm thanh tịnh niệm Nam Mô.

Las Vegas, 28/09/98 7 : 40 AM

Hỏi: *Làm người cấu trúc từ siêu nhiên mà hình thành từ đâu đến đâu ?*

Đáp: Thừa làm người đã và đang hình thành bởi siêu nhiên hình thành, từ từ thành một tập quán, có

một không hai, cho nên mỗi người một tánh ý khác nhau.

Kệ :

Trung tâm điển giới rất nhiệm mầu

Khó khổ tâm cam chuyển trước sau

Đời đạo song hành tâm dứt khoát

Sửa mình tiến hóa tự về mau.

Las Vegas, 29/09/98 4 : 20 AM

Hỏi: *Khổ hạnh tu hành có ích chi ?*

Đáp: Thừa khổ hạnh tu hành dễ dứt khoát hơn, về không thanh nhẹ dễ tham tòng, một lòng tu tiến không gây nợ, vỡ lẽ cần khôn một giấc mơ.

Kệ :

Cao điểm đến giờ tâm quý đạo

Quân bình tự đạt chẳng thấp cao

Quý tướng Trời cao về nẻo chánh

Không ngừng tiến hóa hợp trăng sao.

Las Vegas, 30/09/98 2 : 50 AM

Hỏi: *Tình Trời quyến luyến do đâu hình thành ?*

Đáp: Tình Trời quyến luyến do chơn tâm tự cảm thức điều lành của Trời ban chiếu.

Kệ :

Vô cùng tiến hóa đạo thâm sâu

Kết quả vui chung cảnh nhiệm mầu

Đời đạo song hành không bỏ ngỡ

Bình tâm học hỏi lý thâm sâu.

Las Vegas, 01/10/98 7 : 25 AM

Hỏi: *Siêu văn minh là sao ?*

Đáp: Thừa siêu văn minh là nghe được hiểu được và hành được, tự thức nhiều hơn là hành.

Kệ :

Thanh tịnh phân minh giải rõ ràng

Cảm thông đời đạo vẫn bình an

Tâm minh trí sáng đạt muôn chiều

Quý tướng Trời cao thật sự siêu.

THƯ TỪ LAI VĂNG

Qua Mục Thư Từ Lai Văng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người CHA VÔ VI yêu quý..... Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

T, ngày 23/1/98

Kính thưa Đức Thầy,

Con là thằng T. ở Thiền Viện TÂM LINH TỰ CỨU trân trọng kính trình lên Đức Thầy sự việc diễn tiến như sau :

Chúng con xin thay mặt một số bạn đạo ở L. T. Đ. N. cảm ơn Thầy đã cho phép chúng con mở thiền viện và Thầy đã cho chúng con cái mỹ danh là Thiền Viện TÂM LINH TỰ CỨU, chúng con rất phấn khởi và tin tưởng nơi Đức Thầy.

Chúng con hợp lực bỏ ra hàng trăm ngày công để phát hoang dọn dẹp khu đất, chỉnh trang lại những gì có thể được. Chúng con làm việc trong tinh thần đoàn kết, xây dựng và thương yêu. Nhưng công việc quá nhiều chúng con không thể lấy sức người làm được, nên vừ qua con đã thuê xe ủi, nhờ lực lượng cơ giới mà mảnh đất nay hình thành : đường đi xung quanh thiền viện, đường đi xung quanh đất, làm thành mặt bằng ở đỉnh dốc cao nhất để chuẩn bị cho xây thiền viện ở tương lai, sau khi mua thêm một khoảng đất. Đồng thời con cũng chiết ra một số tiền để hỗ trợ một số bạn đạo vượt qua những lúc khó khăn.

Đức Thầy giao việc con quyết chí hoàn thành, dứt khoát không nghe những tư tưởng xấu vì xung quanh con không thiếu những người dèm pha, chỉ trích và sẵn sàng phá hoại.

Những khi gặp khảo đảo con thường hướng về Đức Thầy, lấy Thầy làm hình ảnh mẫu mực để con cố gắng vượt qua, nhất là sau khi con đọc Led Weekly số 134, người ta biên thơ nói nặng nhẹ Thầy, Thầy vẫn cho đăng thơ và cảm ơn người viết. Con vô cùng xúc động và kính phục Thầy, sức làm việc của Thầy thật phi thường. Chúng con cũng đang tập tễnh làm việc, nhưng còn yếu kém và nghèo nàn quá về mặt điển quang.

Xin ơn Trên Thầy Tổ chứng tâm cho tấm lòng trung chính dốc tâm xây dựng cho Vô Vi Đạo Pháp.

Nhân tiện Anh VTS về con kính gởi thơ này đến Đức Thầy với tấm lòng quý trọng và kính mến của chúng con. Chúc sức khỏe Thầy, và chúng con tự tin rằng mình sẽ làm một điều gì đó, dù nhỏ, nhưng sẽ làm Thầy vui.

Kính hôn Thầy,
VCT.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Cairns, ngày 7/5/98

T con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 23/1/98 được biết con ước mong được phục vụ tốt trong tinh thần xây dựng; một kỳ công phục vụ người kế tiếp, nuôi dưỡng một tinh thần cao quý, bất chấp sự pha dèm và chấp nhứt của tình đời đen bạc mưu đồ phá rối đại sự chung.

Chúng ta đã tin nơi khả năng sẵn có của mọi người. Ước nguyện được phục vụ chung, Trời Phật sẽ chứng tâm, từ trong không mà sẽ hình thành tốt đẹp ở tương lai, bằng một ý lực vô cùng tốt đẹp. Sự có có không không sẽ được chứng minh và xuất hiện liên tục trên mặt đất hiền lành của Trời ban. Làm bất cứ việc gì cũng cần trật tự từ giai đoạn một, thì sẽ được hình thành một cách dễ dãi.

Người không dẫn thân luôn luôn đặt điều, pha dèm và bóp méo sự thật, không lợi cho chính họ và chẳng phá được ai. Luật là luật của Trời Đất đã có sẵn, chỉ trừng trị theo luật nhân quả mà thôi. Sự thật là sự thật, mọi người sẽ thần phục. Chúng con trì chí thực hành pháp môn, tức là xây dựng cơ đồ tâm linh của Thượng Đế.

Việc làm cao quý trong không mà có, quy hội tình người chung tiến, hội nhập với thanh quang của Thượng Đế, ban chiếu ánh sáng phục vụ quần sanh, xây dựng tâm linh tiến hóa, hội tụ thanh quang rực rỡ của Trời Phật hằng ban chiếu. Hành giả Vô Vi đều vui và thành tâm phục vụ, ánh sáng phát triển thì bóng tối sẽ tiêu tan. Làm mà không làm, hành mà không hành. Mọi việc đều quy không sáng tỏ dẫn tiến tâm linh, hội nhập Thiên Giới, phát triển đến vô cùng tốt đẹp, không động chạm bất cứ ai. Giữ niềm tin trong xây dựng, bước đường của Thầy đã và đang đi, các con sẽ đi. Trước mắt các con đã thấy Thầy đã và đang vượt qua từ giai đoạn một. Chỉ có phát triển tâm linh thì mới sống sót đến ngày hôm nay.

Các con nên vui hành trong thanh tịnh, sẽ khôi phục tất cả ở tương lai.

Đất nước và tâm linh đều từ gốc thanh tịnh mà ra. Chúng ta quy về thanh tịnh là đúng đường, càng nhịn nhục càng thăng hoa. Tiếng nói không lời, hiện hình cao quý lúc nào cũng tồn tại. Phê phán và phá hoại tự nó sẽ tan rã theo luật nhân quả của Trời Đất. Chúc các con thành tâm hành triển trong thanh tịnh, hiệp khí cùng Trời Đất, kiến tạo cơ đồ tâm linh của Thượng Đế sáng tạo và phục vụ quần sanh.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

LÀNG VÔ VI : Khu Đất Dành Riêng Cho Bạn Đọc

Làng Vô Vi được thành lập là do nhu cầu của bạn đọc muốn đóng góp bài vở vào LED Weekly. Thơ, văn, cảm tưởng v.v...của các bạn gửi về LED Weekly sẽ được đăng lên theo thứ tự.

HỘI ÁI HỮU VÔ VI TÂY ÚC

Đi thăm vùng Margaret River

Mới trưa thứ sáu ngày 16 tháng 10, tôi đã cảm thấy nôn nao, mặc dù 3 giờ chiều mới phải lên chú thím Tần. Chiều nay chúng tôi đi xuống vùng Margaret River, cùng với bạn bè trong nhóm Vô-Vi. Cuộc đi chơi này đã được dự trù hơn một tháng rưỡi trước và chúng tôi rất vui khi chú thím Tần cho hay chúng tôi có thể tham dự. Chúng tôi đến nhà chú thím Tần chờ chú Quan đến rước về chỗ tụ họp chính ở nhà chú thím Quan trước khi khởi hành.

Trời kéo mây. Gió lên và lạnh. Hình như mưa. Nhưng chẳng mấy ai chú ý vì còn lo đưa nhiều thứ lên xe. Sắp khởi hành thì mưa đến thật. Phân chia người nào vào xe nào vừa xong thì trời cũng vừa tạnh. Thím Quan nói ở Perth mưa, nhưng ở Margaret River thì không. Thím nói chuyện đi này có Thầy bảo đảm.

Năm chiếc xe nối đuôi nhau lên đường, xe chú Quan dẫn đầu. Có ai đó nói bây giờ đi thì 9 giờ tối sẽ đến Margaret River. 9 giờ kém 20, một số

người ngái ngủ vùng tỉnh dậy, xe vừa vào thị trấn Margaret River. Đèn sáng trung, đường phố thấy dễ thương. Vài phút sau xe dần dần ra khỏi thị trấn để về nơi trú ngụ cho đêm nay và đêm mai. Bóng tối đã lại bao quanh xe. Tốc độ xe hình như cũng gia tăng. Trên xe có người nói như thật : Tối nay chúng mình ngủ ở "farm". Lời nói rơi vào thính không im lặng, sự im lặng biểu hiện cho một nỗi lo lắng nào đó chưa thoát thành lời. Xe bỗng ngừng, rồi quay đầu đi trở lại đường cũ, ngoan ngoãn theo sát xe dẫn đường. Cả đoàn như con trăn thân thoai năm khúc với năm cặp mắt sáng rực như mười ngọn đèn pha, từ từ uốn mình đánh vòng chữ U. "Ba lặc đường rồi" Phụng nói. Giọng nói đùa khi này bay lên cao : "Không phải đâu. Booking nhà ở là cho 9 giờ tối. Mình đến sớm, họ cũng đâu có cho vào. Vì vậy, chú Quan mới có thêm 20 phút cho tụi mình đi ngắm cảnh ban đêm." Mọi người đều vui vẻ cười hưởng ứng lời nói có duyên đó.

"Nhà mình số 5" tôi lẩm bẩm nói, vừa đi vừa kiểm số nhà. "Đây rồi". Trong nhà đèn đã sáng trung, nhiều người đang chạy lui chạy tới. Tôi bước hẳn vào. "Ủi chà, rộng quá ta. Có cả TV", tôi nghĩ thầm, rồi buột miệng nói : "lại có cả bếp nấu ăn

nữa." "Em biết trước rồi. Cho nên tối nay tại mình sẽ ăn mì nóng" thím Tần nói, giọng vang vui, loay hoay sắp đồ ăn đem theo vào tủ lạnh. Chúng tôi được ở chung với chú thím Tần, chú thím Đức và anh Thoại. Tất cả bảy người. Tôi vô ý không đem theo đồ len ấm. Rất may là trong nhà có lò sưởi. Đã có ba phụ nữ đảm đang nên các đấng mày râu ở số 5 được phép "muốn đi chơi đâu thì đi, nhưng nhớ phải về ăn trong nửa tiếng nữa." Ôi! sao tối nay ăn mì chay ngon thế, không phải vì đói bụng mà vì đồ ăn ngon thật và nhất là có bạn bè ăn chung trong thân tình: Chú Quan và chú Kiệt qua xem số 5 có gặp trở ngại gì không, liền bị "bắt" ăn một tô mì trước khi được thả cho đi thăm các nhà khác.

12 giờ đêm, cả nhà sửa soạn ngồi thiền. Mặc dù vợ tôi và tôi chưa bao giờ tập thiền, chúng tôi cũng ngồi xuống một góc, yên lặng nhắm mắt, tĩnh tâm. Lúc hé mở mắt, nhìn thấy mọi người ngồi thẳng bất động như những pho tượng Phật, tôi liền nghĩ đến nghĩa đen của hai chữ Vô Vi, "không làm". Chắc chắn "không làm" không có nghĩa là "không làm gì cả", cũng như tôi thấy các bạn tôi tuy bất động nhưng hơi thở vẫn đều hòa." không làm "là không làm gì có hại cho sự quân bình của vũ trụ trong đó có con người." không làm "là làm những gì cần thiết để tái lập thể hài hòa của thiên nhiên một khi chúng ta nghĩ rằng thể hài hòa đó đang bị đe dọa. Nhìn các bạn tôi trong phái Vô Vi 'hành thiền' tôi hiểu lời của thiền sư Lương Sĩ Hằng: "Làm như không làm, lúc nào cũng an yên và thanh nhẹ".

Sáng hôm sau chúng tôi thức dậy sớm, nhưng cũng đã thấy có người thức dậy sớm hơn. Tôi đi quanh một vòng và nhận ra rằng khu nhà chúng tôi ở rất lớn, có tên Peppermint Brook Cottages. Vài em nhỏ đang thả bóng bầu dục trên sân cỏ xanh mướt. Vài cây 'cọ rửa chay' (bottle brush) đã trở hoa màu đỏ rực rỡ. Một bầy vịt, mẹ trước con sau, đứng đĩnh đi tìm thức ăn. Các bà, tùm ba tùm năm, đứng nói chuyện dưới ánh nắng ban mai. Phía đàn ông, các bác có tuổi đang co dãn tay chân, hít thở khí trời còn thơm mùi sương sớm. Tất cả là một bức tranh linh động như đang 'giao duyên với sự lộng lẫy của Đất Trời'.

Ăn sáng xong thì chú Quan tập hợp cả đoàn lại, thuyết trình về chuyến đi chơi trong ngày. Chú công phu tìm kiếm tài liệu nên trình bày rất đầy đủ, với nhiều chi tiết lịch sử hữu ích, pha một chút tếu thật dí dỏm. Trời chan hòa ánh nắng dịu mùa xuân. Cây cỏ tốt tươi, hoa dại khắp nơi khoe màu

sắc tươi thắm. Tất cả mọi người lên xe trong niềm vui rộn rã.

Đến thăm ngọn hải đăng ở Cape Leeuwin, mũi đất xa nhất vùng Tây Nam nước Úc. Tại đây, chúng tôi được chứng kiến một kiến trúc vững chãi từ thế kỷ thứ 19, nay vẫn còn sừng sững đương đầu với từng đợt gió lộng từ ngoài khơi thổi vào. Hải đăng, bó đuốc của biển cả, cây đèn soi đường cho biết bao con tàu tránh nạn trong hải trình dài dằng dặc của mình. Tôi liên tưởng đến những vị lãnh đạo tinh thần giúp con người minh tâm kiến tánh, tìm thấy ánh sáng mà đi cho đến bờ bến thanh tịnh.

Jewel Cave, Hang Châu Báu, một động thạch nhũ mới được khám phá và khai thác gần đây, cho ta thấy những kỳ công của tạo hóa qua hằng bao thế kỷ. Thạch nhũ với đủ hình đủ cỡ treo rủ từ trên xuống như rèm thưa hoặc dựng đứng từ dưới lên, vô cùng hùng vĩ. Được thắp sáng với ánh đèn màu thích hợp, các cấu tạo thiên nhiên này biến thành những bức tranh, hay đúng hơn, những cụm điêu khắc hết sức ngoạn mục. Có chỗ vòm động cao ngất làm người xem phải cúi đầu nhìn lên, có chỗ lại chật hẹp bắt khách viếng hang phải lom khom đi hàng một. Cảm tưởng chung vẫn là choáng ngợp. Choáng ngợp trước thiên nhiên kỳ diệu. Choáng ngợp trước sự bé bỏng của con người, trước sự ngắn ngủi của cuộc sống.

Trở về Margaret River, đi phố mua thức ăn cho buổi tối và ngày mai, có dịp nhìn ngắm lại thị trấn dễ thương, lần này với du khách chen chân cùng người dân địa phương trên đường phố, trong siêu thị. Đời sống hiền hòa, bình dị, và thanh thản. Không khí trong lành giúp cho khí huyết lưu thông dễ dàng, cơ thể vô vàng thoải mái.

Tối nay có mục đi bắt ghe. Rất tiếc là tôi quên mang đủ áo ấm, nên tuy lòng rất muốn mà đành phải ở nhà vì biết rằng trời đêm thế nào cũng lạnh. Tôi hy sinh một thú vui vì sợ bệnh sẽ làm cho chuyến đi chơi ngày mai vô nghĩa. Tôi đã được bù đắp xứng đáng: chú Tần chỉ dẫn cho tôi cách nằm thở đúng phép. Chú còn an ủi tôi là mọi sự việc phải từ từ, không nên đốt giai đoạn. Chú Tần chú tâm về vấn đề sức khỏe cho tôi hơn là việc cứu rỗi linh hồn. Chú vẫn thường tế nhị như vậy. Tôi mang ơn chú rất nhiều.

Sáng nay sửa soạn trở về Perth. Sau khi ăn sáng, thu xếp đồ đạc cá nhân xong thì tất cả mọi người ra tay trở tòi dọn dẹp nhà cửa thật sạch sẽ, chùi bếp núc láng bóng, sắp đặt chén đĩa, dao muỗng nĩa trong nhà cho đúng chỗ như trước, để khi trả lại

nhà cho người ta thì họ không thể trách cứ mình được. Rác rến được đem ra bỏ vào thùng lớn để sẵn ngoài sân.

Trước khi lên đường, còn mười phút rảnh, tôi đọc cho các bạn trong nhà số 5 nghe bài 'nhất định không chịu chết' của ông Nguyễn Trí Vượng đăng trong Đặc san Vo-Vi, số 3, bộ 1. Chú Kiệt đã cho tôi mượn đặc san này và một cuốn sách khác về pháp lý Vo-Vi. Chú còn ưu ái biếu cho tôi một quyển sách in rất đẹp của Thiền sư Lương Sĩ Hằng với tựa đề Nguyên Lý Tận Độ. Tôi xúc động nhận quyển sách đặc biệt này. Chú Đức cũng biếu cho tôi quyển Tham Gia Phát Triển Trí Tâm. Tôi cảm thấy rất vinh hạnh.

Chú Quan cho chúng tôi trở lại Perth theo con đường ven biển Yallingup, Dunsborough, Busselton, Mandurah. Có những bãi cát trắng mịn bước chân đi có những ghềnh đá đưa vai chờ sóng đánh. Tiếng ầm ầm tiếp theo tiếng nước rút trên cát, trong ghềnh, đã tạo thành một điệp khúc thôi miên. Con người trước trời nước mênh mông, trước núi non cheo leo, bỗng nhớ đường về 'đạo'. Ở một mỏm đá cao nhất có người đứng thẳng, nhìn ra đại dương, tắm mình trong ánh sáng, dang tay ra như đón gợn các luồng điện của hành tinh. Ở một mỏm đá khác bằng phẳng hơn có người

ngồi trong tư thế thiền vì không khí trong lành quá, vì muốn 'hướng tâm về cõi thanh nhẹ,' có lẽ muốn lược đi cái trọc, cái đục, cái dơ bẩn, để giữ lại cái thanh, cái trong, cái sạch sẽ của kiếp người. Các em nhỏ nô đùa hồn nhiên với sóng nước, với đồi đá, với cỏ cây, tâm hướng về Đất Trời một cách vô cùng tự nhiên. Thật là huyền diệu.

Ở Mandurah, trạm ngừng trước khi trực chỉ về Perth, các đoàn viên đã cảm thấy giờ chia tay gần kề, trời lại về chiều dễ khiến xui con người tâm sự. Cúm năm cúm bảy, mọi người như kẻ lẻ nổi niềm. Có nhóm đi dạo trên đường quanh hồ, đi thật sát nhau, như tránh gió lạnh, như truyền hơi ấm cho nhau, như quyến luyến, như chưa nói hết được chuyện mình. Nhưng rồi cũng phải chia tay. Có hợp là có tan. Có sanh tất có diệt. Riêng tôi thầm cảm ơn các bạn hữu đã cho tôi cơ hội được sống chung để biết mình biết người, để biết thiên nhiên, cho lòng thêm thanh tịnh, và mong mỗi được hòa hợp với vạn vật trong yêu thương, tương kính.

An Nhiên Bửu Khải

(Giáo sư Bửu Khải là cựu khoa trưởng Đại Học Văn Khoa Cần Thơ, và là cựu Lecturer trường Đại học Edith Cowan Perth và cũng là cảm tình viên của Hội AHVV Tây Úc.)

Hẹn tái ngộ tuần sau !!!

Copyright (C) by Lương Sĩ Hằng & VôViLED. All rights reserved